

พื้นที่เสี่ยงดินถล่มจังหวัดนครศรีธรรมราช

กัลยา โหมตพันธุ์ และ ธนากร ไชยยศ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.สากร สติวิทยานันท์

อาจารย์ที่ปรึกษารอง อาจารย์ ดร.พูนศักดิ์ ไม้โคกทรัพย์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดแผ่นดินถล่ม และวิเคราะห์หาพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดแผ่นดินถล่มในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยแบบคุณภาพ รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการศึกษาปัจจัย การเกิดแผ่นดินถล่ม โดยใช้ปัจจัยในการวิเคราะห์ 8 ปัจจัย ได้แก่ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายวัน ความลาดชัน ระดับความสูงพื้นที่ การใช้ประโยชน์ที่ดิน ลักษณะเนื้อดิน ระยะห่างจากแม่น้ำ การระบายน้ำของดิน และลักษณะหิน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ประมวลผลร่วมกับการให้ค่าน้ำหนักและค่าคะแนนโดยใช้กระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (analysis hierarchy process, AHP) ผลการวิจัยพบว่าได้จัดพื้นที่เสี่ยงการเกิดดินถล่มออกเป็นสามระดับ ได้แก่ พื้นที่เสี่ยงมาก พื้นที่เสี่ยงปานกลาง และพื้นที่เสี่ยงน้อย โดยแบ่งออกเป็นพื้นที่เสี่ยงมาก 6080.88 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 61.71 ของพื้นที่ทั้งหมดในจังหวัด พื้นที่เสี่ยงปานกลาง 2175.51 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 22.07 ของพื้นที่ทั้งหมด และพื้นที่เสี่ยงน้อย 1597.09 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 16.21 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยพื้นที่เสี่ยงมากได้แก่บริเวณพื้นที่อำเภอนบพิตำ, อำเภอลานสกา, อำเภอช้างกลาง, อำเภอบางขัน, อำเภอพิปูน, อำเภอขนอม พื้นที่เสี่ยงปานกลางได้แก่บริเวณพื้นที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติ, อำเภอเชียรใหญ่, อำเภอหัวไทร, อำเภอพระพรหม, อำเภอทุ่งใหญ่, อำเภอนาบอน, อำเภอสิชล และพื้นที่เสี่ยงน้อยได้แก่บริเวณพื้นที่อำเภอปากพนัง, อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช และอำเภอท่าศาลา จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้ พื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่มส่วนใหญ่เป็นบริเวณที่ภูเขาหลวง ซึ่งมีปัจจัยที่ทำให้เกิดดินถล่มมากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ ปริมาณน้ำฝน ความลาดชัน และความสูงพื้นที่ตามลำดับ

คำสำคัญ: กระบวนการลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ พื้นที่เสี่ยง ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายวัน

